

forslag. Det var, tilstaar jeg, ikke faldet mig ind, at der kunde være Anledning til at give andre Regler for Kørsel om Natten end for Kørsel om Dagen. Dette skyldes ganske naturlig den Omstændighed, at jeg og de Folk, der have bistaaet mig med Lovforslagets Udarbejdelse, ikke pleje at færdes om Natten paa mørke Landeveje og derfor ikke ere saa nøje inde i de Genvendigheder, som Synet og Lyden af et saa ejendommeligt Køretøj som et Automobil kunne medføre for de vejfarende. Men efter alle de Udtalelser, som jeg har hørt baade under Forhandlingerne i det andet Ting og i Udvalget, er det kommet til at staa ganske klart for mig, at saaledes som Forholdene ere nu for Tiden, vil der være en betydelig Fare for de almindelige vejfarende forbunden med ubegrænset Ret til Natkørsel. Og jeg har set, at det er et af de Punkter, hvor der har været den mest afgjorte Enighed i det andet Ting. Jeg kan heller ikke indrømme, at disse Forskrifter, saaledes som de nu ere affattede, i nogen væsentlig Grad ville kunne lægge Hindringer i Vejen for dem, der skulle benytte Automobilene, da Forholdet jo er det, at Ministeren med Amsraadets Samtykke kan aabne visse Veje, visse Egne helt og ubetinget for Natkørsel, og der saamtidig i Forvejen i Lovforslaget er fuldstændig Frihed til Natkørsel paa alle de Veje, som ere kunstigt belyste, altsaa i og omkring Byer og Stationspladser. Men naturligvis kan det godt være, at det vilde være rigtigt, om Bemyndigelsen til Dispensation blev udvidet i noget anden Retning end netop den, som Lovforslaget hjemler, saaledes at enkelte Personer, som ifølge deres Kald ere henviste til ofte at køre om Natten, kunde faa Dispensation fra Bestemmelsen. Dog stiller jeg mig noget tvivlende over for dette, thi jeg tror, at hvis det blev almindeligt f. Eks. blandt Lægerne, som ere dem, der særlig ere nævnte, at benytte Automobiles, saa vilde det ogsaa ligge i Amtsbeboernes Interesse, at Lægerne fik Ret til Natkørsel, og i saa Fald vilde der deri ligge en stærk Grund for Amsraadet til at indstille, at den paa-gældende Egns Veje bleve frigjorte for Forbudet mod Natkørsel. Men imidlertid er dette jo et Spørgsmaal, som jeg sær-

deles gerne vil forhandle om med det eventuelle Udvalg eller med det høje Ting, for saa vidt der ikke skulde blive nedsat noget Udvalg, og som jeg ikke er i Tvivl om, at man vil kunne komme saa nogenlunde til Rette om.

Hvad det Spørgsmaal angaar, som er blevet rejst af det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høst), om Vædekørsel skal være tilladt, vil jeg gøre opmærksom paa, at Udstrygningen af Forbudet mod Vædekørsel ikke tilsigter at give Vejene fri til Kørsel i saadant Øjemed. Den er kun sket, fordi det blev anset for overflødigt at indsætte Forbud i saa Henseende i en Lov, som sætter Maksimumsbestemmelser for Hastigheden. Saaledes som Loven er affattet nu, er i Virkeligheden Vædekørsel forbudt, i alt Fald den Vædekørsel, der gaar ud paa at konstatere, hvem der kommer hurtigst frem. Noget andet er det, hvis to Automobiles maatte vædde om, hvem der kan køre langsomst, men det vil der jo dog ikke være nogen egentlig Grund til at forbyde.

Det ærede Medlem, som talte først, (Høst) ønskede, at Undersøgelsen af Automobiles overalt skulde henlægges til sagkyndige, idet han mente, at Politiet ikke havde Indsigt nok paa dette Omraade. Jeg tror i Modsætning til det ærede Medlem, at der ikke stilles større Krav til Undersøgelse af et Automobil, end at enhver flink Politifunktionær, enhver flink Politibetjent vil kunne udføre det. I Lovforslaget er det jo bestemt og tydeligt angivet, hvilke forskellige Egenskaber et lovligt Automobil skal have. Jeg tror dernæst, at det efter den Udvikling, som Automobilkørselen hidtil har faaet her i Landet, vil være et alt for stort Apparat at sætte i Scene, om man skulde bekoste sagkyndig Undersøgelse, maaske i alle Landets forskellige Amsraadskredse. Noget ganske andet vil det være, hvis Automobilkørselen tager saa stærkt til, at man vil lægge et alt for stort Arbejde over paa Politiet ved at holde sig til dem som de eneste, der skulle undersøge Automobiles. Men ogsaa i denne Henseende aabner Lovforslaget en Udvej, idet det er tilladt at anvende sagkyndige til Undersøgelse. For øvrigt gælder det om dette